

Caçadors preocupats per l'alta mortalitat de gossos durant la batuda del senglar

A la Vall de Camprodon el porc n'ha matat 26 aquesta temporada i n'ha deixat una seixantena de malferits

---

Des del setembre fins al 15 de gener el senglar ha matat 26 gossos de cacera la Vall de Camprodon. Una xifra que se suma a la seixantena de gossos malferits que han tingut durant les caceres d'aquesta temporada, que encara no han acabat. Una tendència a l'alça que es repeteix a altres punts de Catalunya que ha fet disparar les alarmes entre el col·lectiu. Es queixen que no podran assumir l'augment de les factures veterinàries ni tampoc la pèrdua de gossos, una animals que entrenen durant anys. "El porc mata els millors gossos, els que van a davant i els que l'empaiten millor", afirma Jaume Vilarrasa, un caçador veterà de Camprodon. La situació és "insostenible", diuen i reclamen a la Generalitat més ajuts per plantar cara a aquesta plaga.

A la Vall de Camprodon el col·lectiu està molt preocupat per la dimensió del problema. La mort de gossos i les "esparracades" (les ferides que els provoquen els senglars) ja passaven abans, però no a aquest nivell i ho atribueixen a diferents factors. El primer és que els porcs senglars s'han "acostumat" a trobar-se gossos i gent passejant pel bosc. "El porc els aborda i el gos se'n va i ja està i el senglar s'acostuma al fet que és un animal que no els fa cap por", detalla Vilarrasa.

I això té efectes directes en les batudes. Recorda que abans els senglars fugien només de sentir soroll. Ara, en canvi, és tot el contrari. "Tenim problemes per treure'ls del jaç on dormen; molts cops els gossos no els poden moure i el gossar ha d'arribar fins allà i tirar tret a l'aire i rocs, cada cop són més tossuts".

L'altre factor és l'alta densitat de senglars. Segons el secretari de l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya (Agrupcat), Enric Vélez, "els mascles s'han fet més grans, tenen els ullals més forts i han après a defensar-se". El resultat són "verdaderes carnisseries" perquè els gossos de cacera, "els bons, els que l'empaiten bé", acaben perdent la batalla amb el porc.

Que una colla perdi els millors exemplars és una molt mala notícia per al col·lectiu. "El gos és tan important com l'arma per matar el porc perquè, sense el gos, no trauríem el porc del jaç i les muntanyes", afirma Vilarrasa. A la pràctica, per tant, és anar a caçar amb menys mitjans i perdre capacitat per controlar la plaga.

Es disparen les factures veterinàries: "És insostenible" Francesc Colom, un dels gossers de Camprodon, admet que viuen la mort dels gossos bons amb molta impotència. Actualment en té set, dels quals 4 ja van a caçar i la resta els entrena a diari en una finca. Els ensenya a seguir el rastre de conills de bosc perquè vagin practicant.

Fins que no siguin més grans, però, no els portarà a caçar el senglar. Aquesta temporada el porc li ha matat una gossa i ja ha tingut dues “esparracades”. Malgrat tot, se sent afortunat veient com està el sector aquest any.

Que el porc sigui més virulent fa que les ferides siguin més greus i que la despesa amb veterinaris es dispari. “Les factures no solen baixar de 1.000 euros per gos”, explica Vilarrasa. Les asseguradores, a més, són cada cop més restrictives i amb menys cobertures. Calculen que els cobreixen un 20% del cost del veterinari i menys encara la mort del gos, valorats en 6.000 euros l’animal. El mateix opina Colom: “Si no ens ajuden, no ho podem assumir i la gent no tindrà gossos perquè no tenim prou recursos, és molt complicat”.

Des d’Agrupcat reivindiquen que les batudes de senglar s’ha convertit en una “eia necessària” per a la pagesia i la seguretat viària i que la Generalitat els ha de donar més suport. El seu secretari explica que “no donen l’abast” i que tenen llista d’espera de gent que els demana actuar en camps de conreu. Ara bé, per poder-la continuar fent és necessari i urgent que la Generalitat assumeixi part dels costos, com ara les factures dels veterinaris i assegurances per als gossos. I posa l’exemple de la colla amb la que caça a Hostalets de Pierola. Tenen unes despeses anuals de 40.000 euros que assumeixen entre tots els socis. I aquest any preveuen haver de desintar entre 15.000 i 20.000 euros de factures del veterinari per gossos mal ferits. “Tenir entre 40 i 60 persones grans de socis no surten els números, això trontolla i ens han d’ajudar”, reclama. I alerten que això serà un fre per incorporar noves generacions de caçadors en un futur.

En el seu cas, a més, han decidit que no demanaran l’ajut de 25 euros per porc caçat que dona la Generalitat. “És molt complicat a nivell administratiu” i no compensa els costos i esforços que hi destinen per cada animal. L’any passat, els va suposar ingressar 6.500 euros. “Aquest any no ho demanarem perquè son massa problemes”, conclou. Per tot això, reclamen un replantejament dels ajuts amb urgència i alerten que el sector no tindrà relleu generacional si no se soluciona.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2248650-cacadors-preocupats-per-l-alta-mortalitat-de-gossos-durant-la-batuda-del-senglar.html>